

MISSA D'ONZE

Núm 142

octubre 2022

INTENCIÓ DE LA MISSA

El dia 2, diumenge 27 de durant l'any, per **Mn. Joan Llidó Herrero**. El dia 9, diumenge 28 de durant l'any, per **Daniela Pérez Gasulla**. El dia 16, diumenge 30 de durant l'any, per **Josep Llorenç Alegre**

EN LA MORT DE MN. JOAN LLIDÓ

El mes passat ja comentàrem la seua mort. La importància, però, del seu pas per esta parròquia de Santa Maria ens porta a fer-ne un nou comentari. La seua vida fon una generosa entrega a l'església en tots els camps del servei apostòlic. En la seua joventut provà de fer de missioner a Safané (ara Burkina Faso), treballà al front de parròquies, fon educador i rector del seminari Major, professor de la universitat Jaume I, i vicari general de la diòcesi. En moments complicats de la nostra diòcesi el tinguérem entre nosaltres. Amb ell la nostra missa (que sempre presidia personalment) i les nostres activitats amb infants i joves tingué acollida en esta parròquia, fins a confiar-nos la mateixa catequesi parroquial, de la qual havíem estat exclosos durant anys. Sempre recordarem la seua predicació, ben preparada, profunda, adaptada a la situació, amb un accent especial en la conversió del cor. També volem subratllar el seu interès per la figura del nostre patró, Josep Climent Avinent, de qui publicà una ben documentada ressenya *El castellanense Josep Climent, teólogo y obispo reformador* (Societat Castellonense de Cultura, 1981). També publicà un altre llibre interessantíssim, resum de la seua tesi doctoral, *Huellas del espíritu en la prehistoria castellanense* (Universitat Jaume I, 1999). Que el Senyor el premie pel seu impagable servei pastoral a la parròquia de Santa Maria!

SAMBORI

El dilluns, 3 d'octubre, començaran les activitats del Sambori. Estarà obert

dilluns, dimarts i dimecres des de les 17.30 fins les 19.00. Enguany intentarem atendre també infants ucraïnesos. Sabeu que els voluntaris al Sambori sempre són benvinguts

ESPLAI PENTECOSTA

El divendres 22 d'octubre està prevista la reunió de monitors per a programar l'esplai d'enguany que intentarem que tinga continuïtat tots els dissabtes. Si teniu algun infant interessat, podeu donar-nos el correu electrònic i els enviarem la informació.

CATEQUESI INFANTIL

Enguany prendran la comunió 3 xiquetes i ja s'han matriculat 7 infants de primer curs. Esperem que aquest nombre s'incremente més encara. Les sessions de catequesi començaran el diumenge 16 d'octubre a les 10 del matí. Com els anys anteriors seguirem l'experiència de l'Oratori d'infants.

PENTECOSTA 89

De 2008 és el núm. 63 de Pentecodsta, amb músiques de Joan Ramon Herrero. De 2015 és el número 89 de Pentecosta amb noves musiques del nostre compositor.

COR PENTECOSTA

Com en anys anteriors, el nostre Cor cantarà la missa el dia 4 d'octubre, memòria de sant Francesc d'Assis, en l'església de sant Agustí, a les 19,30 h. D'altra banda, enguany el nostre cor és l'encarregat d'organitzar l'Aplec de Corals, patrocinat per l'ajuntament de la ciutat, que tindrà lloc el diumenge 30 d'octubre a l'Auditori municipal, a les 19.00 h. Enguany l'Aplec farà un record molt especial de Mn. Joan Ramon Herrero en el 25 aniversari del seu traspàs, ell que tant d'interès posaria en la música de la nostra terra, i que animà la celebració d'aquests aplecs de corals.

RACÓ DEL PAPA FRANCESC

El papa Francesc, responnent a una pregunta que li formulen en l'audiència del dia 19 de maig d'enguany sobre com contribuir a la pau d'Ucraïna, responia:

'Per respondre a esta pregunta, hem d'allunyar-nos del conegut patró de la Caputxeta Vermelleta, on la Caputxeta era bona i el llop era el dolent. Ací no hi ha bons i dolents metafísics, de manera abstracta. Està sorgint una cosa global, amb elements molt entrelaçats. Un parell de mesos abans que començàs la guerra, vaig conèixer un cap d'estat, un home savi, que parla molt poc, molt savi. I, després de parlar de les coses que volia parlar, em va dir que estava molt preocupat per la manera com es movia l'OTAN. Li vaig preguntar per què, i em va dir: 'Estan lladrant a les portes de Rússia; i no entenen que els russos són imperials i no permeten que cap potència estrangera se'ls hi acoste'. I va concloure: 'La situació podria portar a la guerra'. Esta era la seua opinió; el 24 de febrer començava la guerra.

Allò que ara veem és la brutalitat i la ferocitat amb què esta guerra està sent duta a terme per les tropes, generalment mercenàries, usades pels russos que prefereixen enviar-hi txetxens, sirians, mercenaris. Però el perill és que només vegem això, que és monstruós, i no vegem tot el drama que es desplega darrere d'esta guerra que potser d'alguna manera va ser provocada o no evitada. Noteu l'interès per a provar i vendre armes. És molt trist, però al final és això que hi ha en joc.

Algú em podria dir ara: però vostè és pro-Putin! No, no ho sóc. Seria simplista i erroni dir-ho. Simplement estic em contra de reduir la complexitat a la distinció entre bons i dolents, sense raonar sobre les arrels i els interessos, que són molt complexos. Mentre veem la ferocitat, la crueltat de les tropes russes, no hem d'oblidar els problemes per intentar resoldre'ls.

També és cert que els russos pensaven que tot s'acabaria en una setmana; i van calcular malament perquè trobaren un poble valent, que lluita per sobreviure i que compta amb una història de resistència.

També he d'afegir que això que sabem que passa a Ucraïna, ho veem així perquè està més a prop nostre i toca més la nostra sensibilitat. Però hi ha altres països més lluny (penseu en alguns lloc d'Àfrica, el nord de Nigèria, o el nord del Congo) on la guerra continua, i ja no li importa a ningú. Penseu en Rwuanda fa 25 anys, o ara en Myanmar i els rohingya. El món està en guerra. Fa uns anys se'm va ocórrer dir que estem vivint la tercera guerra mundial a trossos. Ací, per a mi, s'ha declarat la tercera guerra mundial, i això ens hauria de fer reflexionar. Que passa a la humanitat que ha tingut tres guerres mundials en un segle? Jo visc la primera guerra en la memòria del meu avi al riu Piave; després la segona i ara, la tercera. I això és dolent per a la humanitat, una calamitat.

Fa tot just quatre anys es va commemorar el 60 aniversari del desembarcament de Normandia, i molts caps d'estat van celebrar la victòria. Ningú no es recordà de les desenes de milers de joves que moriren a la platja en aquella ocasió. Quan vaig anar a Redipuglia el 2014 pel centenari de guerra Mundial (vos faig una confidència personal) vaig plorar en veure l'edat dels soldats caiguts. Quan, uns anys més tard, el 2 de novembre (cada 2 de novembre visite un cementeri) vaig anar a Anzio, també vaig plorar en veure l'edat dels soldats caiguts. L'any passat vaig anar al cementeri francès, i les tombes eren també d'uns joves de 20 a 24 anys. Quan vaig ser a Eslovàquia, em cridà l'atenció la quantitat de dones joves i grans; hi faltaven homes grans. Les àvies estaven soles; la guerra se'ls havia emportat els marits (*seguirà*).

I continua dient, el papa: Per què t'explique estes coses? Perquè m'agradaria que s'abordàs el costat humà de la guerra. Està molt bé el càlcul geopolític, estudiar les coses en profunditat. Però cal comptar amb el drama humà de la guerra, el drama humà d'aquests cementeris, el drama humà de les platges de Normandia o d'Anzio, el drama humà d'una dona a la porta de la qual toca el carter i que rep una carta d'agraïment per haver donat un fill a la pàtria, que és un heroi de la pàtria ... I així es queda sola...

Tornem a Ucraïna. Tothom obre el seu cor als refugiats, als exiliats ucraïnesos que solen seer dones i infants. Els homes es queden lluitant. A l'audiència de la setmana passada, dos esposes de soldats que eren a la foneria d'Azovstal van venir a demanar-me que intercedís per elles perquè se salvessen. Tots som molt sensibles a estes situacions dramàtiques. Són dones amb fills, els marits dels quals lluiten allà. Dones joves i belles. Però en pregunte: què passarà quan passe l'entusiasme per ajudar? Com que les coses es refreden, qui s'ocuparà d'estes dones? Cal mirar més enllà de l'acció concreta del moment, i veure com els donarem suport perquè no caiguen en el tràfic, no siguen utilitzades, perquè els voltors ja estan donant voltes.

Ucraïna és experta en esclavitud i guerra. És un país ric, que sempre ha estat tallat, esquinçat per la voluntat dels qui volien apoderar-se'n per explotar-lo. És com si la història hagués predisposat Ucraïna a ser un país heroic. Veure est heroisme ens toca el cor. Un heroisme que va junt amb la tendresa! De fet, quan arribaren els primers joves soldats russos (més tard van enviar-hi mercenaris) enviats per fer una 'operació militar' (com diem), sense saber que anaven a la guerra, van ser les mateixes dones ucraïneses les que se'n van encarregar quan es van rendir. Gran humanitat, gran tendresa; dones valentes, gent valenta. Un poble que no té por de lluitar. Un poble treballador i

ahora orgullós de la seua terra. Tinguem en compte la identitat ucraïnesa en aquest moment.. I això ens commou especialment: veure est heroisme. M'agradaria destacar aquest punt: l'heroisme del poble ucraïnès. Això que tenim davant dels nostres ulls és una situació de guerra mundial, interessos globals, venda d'armes i apropiació geopolítica que està martiritzant un poble heroic.

M'agradaria afegir-hi un element més. Vaig tenir una conversa amb el patriarca Kirill (de Moscou). A la primer a part em va llegir una declaració en que donava raons per justificar la guerra. Quan va acabar, vaig intervenir i li vaig dir: 'Germà, no som clergues de l'estat, com pastors del poble'. M'havia de reunir amb ell el 14 de juny, a Jerusalem, per parlar dels nostres assumptes. Però amb la guerra, de mutu acord, vam decidir posposar la reunió a una data posterior, perquè el nostre diàleg no s'interpretàs malament. Espere trobar-me amb ell en u na assemblea general al Kazakhstan el mes de setembre. Espere poder saludar-lo i parlar una mica amb ell com a pastor.

Fins ací, les paraules del papa Francesc. No sabem si, aquest mes de setembre, ha tingut lloc la triobada entre el nostre bon papa Francesc i el patriarca de Moscou. Intuïm que no, que l'esmentat patriarca haurà trobar problemes d'agenda per no enfrontar-se amb la monstruositat que ha ajudat a crear i mantenir. De fet ha trencat els llaços que l'unia amb els patriarques de l'església oriental (Constantinoble, Grecia, Egipte). Com podrà escoltar la veu del papa, patriarca de l'església occidental, que ve a estirar-li les orelles?

Lamentablement, sempre que la (mala) política passa per damunt de la fe, les conseqüències són devastadores. El patriarca Ciril és, com diem a Castelló, un 'capsot'. Més que capsot! Anar contra les evidències, i fer-ho en nom de la fe és d'una gravetat majúscula i d'unes conseqüències imprevisibles en la història dels pobles.

